

ordnet. Men det er en Ting for sig. Er der med Hensyn til faglige Spørgsmaal noget, som der helst ikke skal tales mere end højst nødvendigt om, kan vi nok finde paa at iagttage denne Diskretionspligt, uden at det behøver at staa i Loven. Ogsaa i Rigsdagsudvalg faar man ofte Ting at vide, som man ikke skal tale videre om. Jeg er, som sagt, glad ved, at dette Forslag ikke ganske binder Munden paa Kommissionens Medlemmer, saaledes at de er helt afskaarne fra overfor Offentligheden at drøfte Spørgsmaal angaaende den fremtidige Ordning, som det kan være af stor Betydning for dem at faa drøftet. Det var de ikke i Stand til den Gang. Vi, der var Medlemmer af Kommissionen af 1902, havde at tie stille, vi kunde ikke raadføre os med nogen, vi maatte nøjes med ganske alene paa egen Haand at danne os den Mening, vi saa kom til at hæfte for i Kommissionen. Det har selvfølgelig tidt og ofte været vanskeligt, naar der skulde træffes Afgørelser af Vigtighed. Som Lovforslaget her er formet, kan man da drøfte Sagerne enten med denne eller hin Privatmand eller med sine Partifæller, eller med hvem man nu ønsker. Jeg glæder mig ogsaa over, at man ikke i Loven fastslaar Tavshedspligt, fordi den dog, naar det kommer til Stykket, ikke bliver overholdt. Der er Medlemmer i denne Sal, der ikke har været i Stand til at overholde den Tavshedspligt, som var paalagt ifølge Loven om Forsvarskommissionen af 1902. Det ved vi, og naar det er Forholdet, er det rart, at den nye Lov ikke indeholder en saadan Tavshedspligt og derfor heller ikke frister til Krænkelse deraf.

Jeg ønsker Lovforslaget alt godt, og jeg anser det efter de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) for givet, at Forslaget om Kommissionen vil blive ført igennem Rigsdagen. Saa er det at haabe, at Kommissionen gennem sine Forhandlinger vil komme til et Resultat, som er i Overensstemmelse med den Tid, i hvilken det skal føres ud i Livet, saaledes at det baade vil blive til Gavn for vort Fædreland og samtidig stemmer med de nye Forhold og med de Krav, som den nye Tid vil stille med Hensyn til den militære Organisation her i Landet.

Parkov: Selv om man, som det fremgaar af de fra forskellige Sider faldne Udtalelser, fra alle Sider giver Tilslutning til dette Lovforslags Hensigt om, at der

skal nedsættes en Kommission, og at denne Kommission skal have til Opgave at drøfte Hærens og Flaadens fremtidige Ordning, er der dog nogen Tvivl om, hvorvidt det Tidspunkt, som er valgt til Nedsættelse af denne Kommission, kan siges at være det belejlige. Der er ingen Tvivl fra nogen Side om, at man gerne vil være med til Kommissionen og deltage i Arbejdet i Kommissionen, saa snart man kan sige, at Tidspunktet er saa belejligt, at man kan tage disse Drøftelser op med Udsigt til et positivt Resultat. Men det staar for os som afgjort — og det fremgaar for øvrigt ogsaa af de Udtalelser, der er fremsatte navnlig af det ærede Medlem fra Ringkøbing —, at i hvert Tilfælde med Hensyn til den fremtidige Ordning er man i Øjeblikket ikke i Stand til at bygge paa et saadant Materiale, at Bygningen vil blive af nogen Værdi. Dels maa man sikkert erkende, at Begivenhederne fra den nu afsluttede Krig er saa friske, at en afklaret Bedømmelse af, hvad der er foregaaet, ikke lader sig gennemføre i dette Øjeblik. Hvis man skulde bygge paa, hvad man har hørt og læst om, hvad der er sket ude i Verden, kunde man maaske nok komme til at drage og være fristet til at drage forhastede Slutninger, og deraf kunde atter følge, at disse Slutninger blev fejlagtige, og at de maaske kunde blive skæbnesvangre for det, som er Hensigten, det, som er Kommissionens Opgave, saaledes som det er udtrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget, nemlig at tilvejebringe en saadan Ordning, som svarer bedst til Danmarks Stilling mellem Staterne og derfor er den mest betryggende. I saa Henseende er vi alle sammen enige; den Opgave vil vi alle sammen gerne bidrage til at løse.

Men der er en anden Indvending — og det er efter min Formening en Hovedindvending — imod i dette Øjeblik at optage Forhandlinger om Danmarks Forsvar. Denne Hovedindvending er for øvrigt ogsaa nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der staaar, at saaledes som Verdenssituationen tegner sig i dette Øjeblik, er der ikke nogen Klarhed over, hvorledes Forholdet fremtidig vil blive imellem Staterne; man kan have sine Ønsker i saa Henseende, men man har ikke nogen Sikkerhed derfor, og man har som Følge deraf heller ikke hverken Sikkerhed eller Vished for, hvorledes Danmarks Stilling vil blive imellem Staterne. Derfor vilde det efter vor Formening synes baade rimeligt og klogt, om man udsatte Tids-